

Це правда, що ми можемо бути бездоганними у вчинках, але недосконалими в любові?

Categories : [Варто прочитати](#), [Проповіді](#)

Date : 13/03/2017



Дорогі Браття і сестри у Христі, наступним кроком у приготуванні до Святого Великого посту будуть роздуми над притчею про Доброго батька і його синів(Євангеліє від Луки 15, 11-32.).

Безстрашна доброта батька показує його велику любов до його синів. Батько не боїться втратити майно, його діти йому важливіші. Він навіть готовий пожертвувати своє майно, щоб зберегти любов між любленим сином.

Де є любов, там нема страху. Тому в часі всієї історії ми бачимо батька спокійним, без тривоги та переживань. Він не мав страху втратити своє майно і довірити його сину, не мав страху відпустити недосвідченого сина в далеку дорогу, не мав страху прийняти його, не було і страху вийти до старшого сина та бути приниженим перед ним. Люблячий батько не має страху, бо любить. То ді ж чому батьки мають страх перед дітьми, а діти перед батьками? Чому батьки переживають і клопочуться, нервують та бентежаться? Де ж є та любов, що проганяє страх?

Використання матеріального добра у цій притчі виступає символом добрих відносин між особами.

Батько не шкодує свого майна і щиро його дарує, бо любить сина. Син, показуючи своє добре ставлення до друзів, не шкодує своє майно, яке він мав. У цій притчі також показано як молодший син залишився сам і без допомоги інших намагався вижити. Важко працював, щоб отримати бодай найменше матеріальне забезпечення. Він мусів принижуватися до рівня тварини. Пам'ять про батьківську любов спонукала його повернутися до рідного дому, поруч із цим виникло бажання перемінитися. У притчі також показаний старший син, котрий ставить великий акцент на матеріальному добрі. Він обурений, що його брат розтрати все майно, на відміну від нього – такого ощадного. Він обурений, бо батько йому не дав навіть козеняти, але той хіба попросив про це?

Вражає те, що старший син не хотів повернутися додому (Розгнівався той і не хотів увійти) і батько сам вийшов йому назустріч(Вийшов тоді батько і став його просити), як

і вийшов на зустріч до молодшого сина.

Вражають слова: “і все моє - твоє”. Це показує велику любов батька. Любов, яка не була прийнята.

Ця притча не виправдовує молодшого сина і його необачність, також не показує в позитивному світлі старшого сина – його закритість до батька.

У цій притчі показана подиву гідна любов! Любов жертвенна, яка готова на ризик втратити, щоб здобути, яка готова принизитися, щоб іншого підняти, яка готова піти на зустріч, щоб відновити єдність. Це правдива любов – спасаюча.

На жаль ми так і не знаємо чи увійшов старший син у дім до батька, чи залишився закритий у своєму гніві, образі, заздрості. Але ми добре знаємо чим закінчуються подібні історії нашого життя.

Пригадуються слова Ісуса, який сказав: багато любить той, кому багато прощено.

Святий Великий піст взаємної підтримки!

Дорогі брати і сестри у Христі, натхнення повчанням притчі про Доброту батька, перегляньмо наші відносини до Бога і до наших ближніх особливо грішників, котрі немов не заслуговують ні на яке добро зі сторони Бога? Лише любов може перемінити іншу людину, яка заблудилася серед спокус. Щоб перебувати у правдивій любові, нам потрібно навчитися жертвувати собою і тим, що маємо, ризикувати втратити задля інших, щоб знайти.

Це притча виразно перед нами ставить запитання: що важливіше матеріальне добро чи добрі відносини?

Наша жертвність у пості – чудова нагода показати це. У жертвності виявлятися наша підтримка ближнім, адже із притчі ми бачимо, що саме цього хоче Господь.

<http://www.rozdum.org.ua>